

Podzimní sraz Jedovnice Olšovec Moravský kras 26. 9. – 29. 9. 2019
organizátor strejda Libor a pomocník Jarpal

Letošní podzimní sraz se konal v nádherném prostředí Moravského krasu, ubytování v kempu Jedovnice u rybníka Olšovec. Naše dámská skupina zvolila vlak, přeci jen po D1 se žádné z nás jet nechtělo. Vyjíždíme před 16h z Hlavního nádraží, jako vždycky stojíme u tabule a čekáme, kdy se k našemu vlaku přiřadí i číslo nástupiště, konečně tam je, tak ještě zdárně vyjel schody, které tentokrát jezdí. Brašny nesundáváme, místenky pro sebe i kola máme a do nízkopodlažního vlaku se nastupuje snadno. Kola ani na háky nedáváme, průvodčí nikde, přijde až před Blanskem. Usazujeme se na našich místech, máme před sebou 3 hodiny jízdy. Nějaké zpoždění nabíráme před Pardubicemi, ale do Jedovnice stejně za světla nedojedeme, tak už na nějaké té minutě nesejde.

O půl sedmé vystupujeme z vlaku v Blansku, Radka má nastudovanou trasu, máme jet po modré značce, ale tu v padajícím šeru nějak nevidíme, takže jedeme po silnici na most a po chvíli míjíme zkratku a modrou od nádraží. Cesta je do mírného kopce, Klepáčov, Olomoučany a je tma. Nejméně 4 km jedeme lesem, než se konečně objeví první domy ve vesnici Rudice. K větrnému mlýnu se podíváme v sobotu až tudy pojedeme dolů k Novému hradu a do Adamova. Dojezd do kempu po půl deváté.

Radka se ubytuje s dětskou sekci, hodlá tady babičkovat, kolo měla jen na přesun sem. My s Lenkou se zabydlíme na 7, ovšem nejprve odevzdávám pekáč buchet na 14. ráno mám jednu ke snídani, byly výborné.

Od vlaku 13 km se světlem a blikáčkou k vlaku 20 km

Pátek, snídaně, odjezd v 9:00 trasa Macošská. Zastávka u hradu Holštejn, začíná lehce pršet, ale stále to je na slabou bundu, dlouhý sjezd do Sloupu, tady je jeskyně Kůlna, kde žili pralidi, oběd v místním hotelu, přestalo pršet. Po červené Pustým žlebem ke Skalnímu mlýnu, po zelené Suchým žlebem na Macochu. Sejdeme k dolnímu můstku a pak chvíli posedíme v hospodě, kde mají pšeničné pivo. Vracíme se zpět do Jedovnice, spěchá se na objednanou večeři, která je v 18h. my s Lenkou ještě objedeme Olšovec, aniž by Lenka zjistila, že tam mohla najít nejméně 5 kešek.

51 km 569m

Sobota, opět výjezd v 9h, objedeme Olšovec a po stezce srdcem jižní Moravy k větrnému mlýnu, ale nejprve k Rudickému propadání, až dolů nelezu, přeci jen se v nášlapech po kořenech a kamenech moc hezky nejde. Fotím skály a čekáme, až ostatní přijdou. Ve vesnici stojí větrný mlýn, pokračujeme po té samé silnici po které jsme ve čtvrtek večer jely do Jedovnice. Zajíždíme k bývalému lomu Seč, do roku 1993 se tu těžily keramické písky, lom se stal oblíbeným místem návštěvníků, voda je šedivá ale prý se v ní dá koupat. Objíždíme lom kolem dokola, občas je potřeba kolo vést. Po červené k Máchonou pomníku a dál pěkným sjezdem k Novému hradu – zřícenina. Někteří zajdou na hrad, vynechávám ho, ale později podle fotek mne to mrzí, je moc hezký. Jeho vznik se odhaduje na 13. až 14. století. Po cyklo Hradská do Adamova. Tam je plánovaný oběd, je nás hodně, tak se rozdělujeme, někdo na čínské nudle, my do pizzerky, kde si nakonec dáme jen kávu, protože jídlo by trvalo víc jak hodinu. Někteří, co přišli po nás jedli dřív, než k nám obsluha přišla udělat objednávku. Jedeme kolem Staré hutě Františka, zastavujeme u Býčí skály. Měníme plán a jdeme do jeskyně Výpustek. Prohlídka trvá hodinu a půl, cena 140,- uvnitř je zima, ale docela zajímavá jeskyně. Našly se tu kosti jeskynních medvědů, Za 2. světové války zde byla německá zbrojní továrna a v letech 1961 až 2001 bylo v podzemí zřízeno jedno z velitelských stanovišť naší armády. Přesto se některé její části zachovaly v původním stavu. Konají se tu koncerty a prý trvají tak dlouho, jak to umělci a diváci vydrží, třeba i 3 hodiny. Pokračujeme do městyse Křtiny, kde je významný poutní kostel Panny Marie. Byl postaven podle projektu slavného barokního architekta J. B. Santiniho. Jedná se o jeho největší stavbu na půdorysu řeckého kříže. Kostel je mnohými odborníky označován za nejkrásnější barokní stavbu v České republice. A opravdu uvnitř je krásný, byla tam zvláštní atmosféra, nezvykle teplo a úžasné ticho. Škoda, že nebyl čas na důkladnější prohlídku. Zastávka v cukrárně kousek od kostela byla také velmi příjemná. Návrat do Jedovnice už byl po silnici, každý spěchal sám. Zastavuji ještě na břehu Olšovce v hospodě u Hastrmana, dám si obloženou topinku a pivo. Po příjezdu do tábora mi Lenka oznamuje, že došlo pivo, naštěstí mají zásoby burčáku a vína a i něco ostřejšího se během večera najde. Ochutnávám Jergušovku, definitivně jsem si vyléčila rýmu.

39 km 418m

Neděle, všichni balí a odjíždějí, ačkoliv je dnešek nejkrásnějším dnem a také nejteplejším. Radka jde do Macochy, mají objednáno již měsíc dopředu a vlakem se vracíme zpět do Prahy až v 15:15. tak Jarpal s námi jede ještě na vyjíždku, přidává se i Radek už zabalený na cestu domů. Z Jedovnice jedeme zase okolo vysílače Brno Kojál, tentokrát z druhé strany. Ve vesnici Lipovec zrovna končí mše, Jarpal má bouli na plášti, tak nás opouští, na Velkou dohodu jedeme sami. Tam nás opustí i Radek, my s Lenkou si dáme v lezeckém centru kávu a chvíli pozorujeme odvážné děti, co lezou po provazech. Pokouším se domluvit s Liborem, kde se sejdeme. Pokračujeme dál s Lenkou sami. Ostrov u Macochy ještě není ani poledne. Jedeme stále z kopce, u Balcarky potkáváme Libora, jede s námi jen na křižovatku, vracel by se pak moc do kopce. My sjedeme Skalním žlebem, Skalní Mlýn až do Blanska. Zastavíme u zámku, mají tu zvláštního vodníka, jinak v parku dost nepořádek. Ještě se projedeme po místní cyklo, která vede podle řeky Svitavy. Za sportovním areálem, kde zrovna hrají zápasy malý baseballisté stezka končí. Vracíme se zpět, fotím Ježkův vlečkový most. Zaujal mne hlavně tím, že původně byl postaven přes řeku Berounku v Mokropsích.

Vlak má opět trochu zpoždění, ale počítám s tím, že domů dojedu za tmy. Z Kačerova mi to trvalo přesně 50minut

50 km

Celkem na srazu 173 km